

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

**МАТЕЦЬКИЙ І.В., СТУДЕНТ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Розвиток сільського господарства значною мірою залежить від стану матеріально-технічної бази, головною ланкою якої є основні засоби, їх якісний склад і раціональне співвідношення. Важливим засобом одержання повної й достовірної інформації про ресурси, зобов'язання, результати діяльності підприємства та своєчасного подання цієї інформації користувачам є бухгалтерський облік. Раціонально побудований бухгалтерський та податковий облік основних засобів на підприємствах створює умови для ефективного їх використання в господарській діяльності та, як результат, слугує чинником підвищення технічної, технологічної та економічної ефективності діяльності. Змінами податкового законодавства відкориговано визначення основних засобів для цілей податкового обліку.

Так, Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків» від 17.07.2015 р. № 655-VIII [1] було внесено зміни до Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (далі – ПКУ), зокрема в пп. 14.1.138 ПКУ.

З першого вересня 2015 року основні засоби – це матеріальні активи, у т.ч. запаси корисних копалин, наданих у користування ділянок надр (окрім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 6000 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 6000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких із дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік) [2].

Зауважимо, що з 01.09.2015 року основні засоби, у яких станом

* Науковий керівник: Рижикова Н.І., к.е.н., доцент

на 01.09.2015 р. залишкова вартість менша ніж 6000 грн., не потрібно переводити до малоцінних необоротних матеріальних активів. Зміна вартісного критерію не є причиною для пере класифікації активу, який уже використовується підприємством. Адаже оцінка активу відбувається в момент зарахування його на баланс. Тож порівнювати із 6000 грн. слід лише первісну вартість щойно придбаного об'єкта основних засобів [3].

Новий вартісний критерій, прописаний в пп. 14.1.138 ПКУ, потрібно застосовувати до первісної вартості основних засобів. Зауважимо, що з 01.01.2015 року із ПКУ виключили порядок визначення первісної вартості основних засобів (розрахунок податку на прибуток прив'язали до бухгалтерського обліку). Тож слід використовувати положення П(С)БО 7 «Основні засоби». Згідно із п. 4 П(С)БО 7 первісна вартість об'єкта основних засобів — історична (фактична) собівартість необоротних активів у сумі грошових коштів або справедливої вартості інших активів, сплачених (переданих), витрачених для придбання (створення) необоротних активів [4].

Зазначимо, що в бухгалтерському обліку відсутній вартісний критерій для класифікації активів як основних засобів. Так, відповідно до положень п. 4 П(С)БО 7 основні засоби — матеріальні активи, які підприємство/установа утримує з метою використання їх у процесі виробництва/діяльності або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких понад один рік (або операційного циклу, якщо він довший за рік).

Згідно з п. 5.2 П(С)БО 7 підприємства можуть самостійно встановлювати вартісні ознаки предметів, що входять до малоцінних необоротних матеріальних активів. Найчастіше вартісну межу для цілей бухгалтерського обліку встановлюють, як і в податковому обліку. Якщо підприємство вирішить провести відповідні коригування — збільшити вартісну межу, то їх слід зробити в наказі про облікову політику. Хоча змінювати в бухгалтерському обліку вартісну межу не обов'язково.

Отже, зміна вартісного критерію основних засобів — вимога часу і пов'язана зі значними інфляційними процесами в економіці України. Крім того, підвищення вартісного критерію дасть змогу більше активів відносити до малоцінних необоротних матеріальних активів і, відповідно, амортизувати методами «50%-50%» чи «100%» вартості, яка амортизується.

Література.

1. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків: Закон України від 17.07.2015 р. № 655-VIII [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/655-19

2. Податковий Кодекс України від 23.12.2010 р. №2755-17 [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

3. Підвищено вартісний критерій для основних засобів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/8993?issue=235>

4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: [затверджено наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92] [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/z0288-00>

5. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: [затверджено наказом Міністерства фінансів України 30.09.2003 р. №561] [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nibu.factor.ua/ukr/find/doc.html?id=13905>

ОБЛІК РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

***МЕНЗЯК К. О., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Розвиток українських підприємств в сучасних умовах економічної та політичної нестабільності вимагає виваженого ставлення до управління кредиторською заборгованістю, як одного із ключових елементів забезпечення ліквідності, ефективності діяльності та фінансової стійкості підприємств.

Важливо розуміти, що розрахунки з постачальниками і підрядниками, як ключовий елемент формування активів підприємства за рахунок залучених джерел їх утворення, набувають ще більшої

* Науковий керівник: Руденко С.В., к.е.н, викладач